

धर्मनिर्णयमंडळ ज्ञानप्रबोधिनी कालदर्शिका

दक्षिणायन। उत्तरगोल मासारंभीचे अयनांश २३' ३५' ३८"
चांद्रमास ज्येष्ठ-आषाढ दुर्मति नामसंवत्सर

शालिवाहन शक
१९०३

राष्ट्रीय आषाढ

विक्रम संवत्
२०३७

सायन सौर - कर्कः नभस् - वर्षा ऋतु
ग्रेगो. जून - जुलै इसवी सन १९८१

रविवार	सोमवार	मंगळवार	बुधवार	गुरुवार	शुक्रवार	शनिवार
सौर दि. - विवाह मुहूर्त - १ सोम ४ गुरु २० रवि १३.५७ प. ५ बुध ६ शनि २१ रवि १६.५३ न. ८ सोम १३.४० न. २२ सोम २४ बुध ९ मंगळ १४ रवि २६ बुध २७ रवि १६ मंगळ १७ बुध २८ रवि ३१ बुध १८ गुरु १९ शुक्र	चंद्रज्येष्ठ जून पंच १ २२ २४३० उ ०६०६। म १२४०। अ १९१५। घनिका २२४३। कुंभ १०२७ नं। चाफेकर बंधुनी मुरकमा रेंडका वध केला	षष्ठी २ २३ २३५२ उ ०६०६। म १२४१। अ १९१५। शततारका २२५१। कुंभ।	सप्त ३ २४ २२४२ उ ०६०७। म १२४१। अ १९१५। पूर्वाभाद्रपदा २२२६। मीन १६३५ नं।	अष्ट ४ २५ २१०० उ ०६०७। म १२४१। अ १९१५। उत्तराभाद्रपदा २१३०। मीन। कालाटमी।	नव ५ २६ १८४८ उ ०६०७। म १२४१। अ १९१६। रेवती २००५। मेष २००५ नं।	दश ६ २७ १६११ उ ०६०७। म १२४२। अ १९१६। अश्विनी १८१४। मेष।
एका ७ २८ १३१३ उ ०६०८। म १२४२। अ १९१६। मरणी १६०२। वृषभ २१२८ नं। योगिनी ११	द्वाद ८ २९ १००१ उ ०६०८। म १२४२। अ १९१६। कृत्तिका १३४०। वृषभ। सोमप्रदोष।	त्रयो ९ ३० ०६४५ उ ०६०८। म १२४२। अ १९१६। रोहिणी १११३। मिथुन २२०२ नं। चतुर्दशी प्रारंभ ०६४५। स २७३१। शिवरात्री।	अमा १० १ २४३३ उ ०६०८। म १२४२। अ १९१६। मृग ०८५२। मिथुन। दर्श ३० मार्गी फ्लूटो। बुधाचा पूवस उदय	चांद्रआषाढ प्रति ११ २ २११५ उ ०६०९। म १२४३। अ १९१६। आर्षा ०६४६। कर्क २३२७ नं। पुनर्वसू २९०४। महाकवी कालिदास चांद्र आषाढारंभ दिन	द्विती १२ ३ १९४६ उ ०६०९। म १२४३। अ १९१६। पुष्य २७५५। कर्क। रथयात्रा मार्गी बुध	तृती १३ ४ १८१४ उ ०६०९। म १२४३। अ १९१६। आश्लेषा २७२४। सिंह २७२४ नं। विश्वकान्त समाधि दिन
चतु १४ ५ १७२४ उ ०६१०। म १२४३। अ १९१६। पुनर्वसू २३१९। मघा २७३६। सिंह विनायकी ४	पंच १५ ६ १७१९ उ ०६१०। म १२४३। अ १९१६। पूर्वाफाल्गुनी २८३३। सिंह।	षष्ठी १६ ७ १७५८ उ ०६१०। म १२४३। अ १९१६। उत्तराफाल्गुनी अहोरात्र। कन्या १०५३ नं। कुमारवर्षी	सप्त १७ ८ १९१७ उ ०६११। म १२४४। अ १९१६। उत्तराफाल्गुनी ०६१२। कन्या। विषुवत ७।	अष्ट १८ ९ २१०८ उ ०६११। म १२४४। अ १९१६। हस्त ०८४४। तुळ २१४१ नं। दुर्गा ८।	नव १९ १० २३२१ उ ०६११। म १२४४। अ १९१६। चित्रा ११०३। तुळ	दश २० ११ २४४२ उ ०६१२। म १२४४। अ १९१६। स्वाती १३५७। तुळ
एका २१ १२ २८०१ उ ०६१२। म १२४४। अ १९१६। विशाखा १६५३। वृश्चिक १०१० नं। हरिश्चयनी ११ चातुर्मासार्ंभ	द्वाद २२ १३ ३००८ उ ०६१३। म १२४४। अ १९१६। अनूराधा १९४१। वृश्चिक। पंडरपूर यात्रा।	त्रयो २३ १४ अहोरात्र उ ०६१३। म १२४४। अ १९१६। ज्येष्ठ २२१३। घनु २२१३ नं। भौम प्रदोष	त्रयो २४ १५ ०७५४ उ ०६१३। म १२४५। अ १९१६। मूळ २२२१। घनु जयापार्वती व्रतारंभ।	चतु २५ १६ ०९१६ उ ०६१४। म १२४५। अ १९१६। कर्काः ११०२। व्यासपुत्रा गुरुपौर्णिमा पूर्वाषाढा २६०३। घनु।	पौर्णि २६ १७ १००९ उ ०६१४। म १२४५। अ १९१५। उत्तराषाढा २७१७। मकर ०८२४ नं। संन्यासिन चातु।	प्रति २७ १८ १०३४ उ ०६१४। म १२४५। अ १९१५। श्रवण २८०४। मकर।
द्विती २८ १९ १०३० उ ०६१५। म १२४५। अ १९१५। पुष्याः २२५६। घनिका २८२४। कुंभ १६१७ नं।	तृती २९ २० १००१ उ ०६१५। म १२४५। अ १९१५। शततारका २८१९। कुंभ संकट चतुर्थी चंद्रोदय २१५१।	चतु ३० २१ ०९०६ उ ०६१५। म १२४५। अ १९१४। पूर्वाभाद्रपदा २७५१। मीन २२०० नं।	पंच ३१ २२ ०७४९ उ ०६१६। म १२४५। अ १९१४। सिंहायनम् २८१०। उत्तराभाद्रपदा २७०२। मीन षष्ठी प्रारंभ ०७४९। स. ३०१०।	चौफटीतील मांडणीचे विवरण राष्ट्रीय सौर दिनांक चांद्रतिथी - प्रति १५ ५ तिथि समाप्ती - सुप्रोदय, मध्याह्न - पूर्वमंजव अवान - सकादी रविपुती - चंद्रदर्शन तिथिनिर्णय अथ इ - दिनविशेष - संवत्सरारंभ, शालिवाहन सुखी पाडवा १९०३ प्रारंभ ← ईसवी दिनांक → २२०६ उ ०६२४। म १२४२। अ १८५१। रेवती १५२७। मेष १५२७ नं। ← पूर्वार्ति → ← परमवार (राहु, केतु) → ← ग्रहांचे वकी/मार्गी प्रयण → ← उदय/अस्त → उद्धरेदात्मनात्मानं नात्मानमवसादयेत्। आत्मेवहि आत्मनो बंधुः आत्मेव रिपुरात्मनः॥ आत्मोपम्येन सर्वत्र समं पश्यति योऽननं। सुखं वा यदि वा दुःखं स योगी परमो मतः॥ ॥ श्रद्धावान्मज्जेते यो मां स मे युक्ततमो मतः॥		

आजीबाईचा बटवा

कु. रंजना अर्धंग

‘नेमिचि’ येणारा पावसाळा नव्हे तर हिवाळा आणि उन्हाळा यांच्याबरोबर सुद्धा विशिष्ट आजार ‘नेमिचि’ येत असतात. उदाहरणार्थ, पावसाळ्यात हिवातप, हृस्वपुष्पा इत्यादि ताप, जंत, आव, जुलाब, अजीर्ण, पोतडुखी असे पोटाचे विकार तसेच दमा यांनी अनेकजण हेराण होतात. हिवाळ्यात पडसे, खोकला, न्यूमोनिया, कानाचे विकार, डोकेदुखी किंवा इतर वातविकार, मलाबरोध, त्वचा-विकार यांचे आक्रमण होते. तर उन्हाळ्यात धोळणा फुटणे, डोळे येणे, मूर्च्छायांचे विकार, तसेच गोवर, कांजण्या, टाईफॉईड, कॉलरा, यांच्या साथी येत असतात. श्यामूळे घरांमध्ये कुणाच ना कुणाच तरी बारीकसारीक दुखण-खूपण नेहमीच चालू असतं.

अशावेळी आपल्यापैकी पुष्कळांना म्हणावसं वाटत असेल की - आजीच्या जवळी असेच बटवा तो औषधी अद्भुत। देई काढून ती गुणी-जडीवूटी, आहे तुम्हा माहित ? मात्र, आजच्या काळात ह्या बटवाची परंपरा वूटित झाली, याची हळहळ आता आपल्याला वाटायला नको.

आपल्या संस्कृतीत वंशपरंपरेने चालत आलेला ‘दासीमांका बटवा’ पुनश्च आपणाकडे येत आहे. ‘प्रबोधन औषधिका’ नावाच्या औषधी-मंजुषेच्या स्वरूपात नवे, आधुनिक रूप लेवून !

तुळस, बेल, दुर्वा, कोरफड, कडुनिंब, अघाडा. इत्यादि वनस्पती आपणापैकी प्रत्येकाचाच सुपरिचित वृक्षवल्ली अम्हां सोयरी !’ अशी आपली भावना. ‘सिद्ध’ अशा औषधी वनस्पतीचे अर्क काढून, विशिष्ट पद्धतीने ते अधिक प्रभावी करून त्यांच्यापासून सावरेच्या बारीक गोळ्या बनवायच्या. हीच ती ‘प्रबोधन औषधिका’ तील सुरुम औषधे !

परंपरेने किंवा आयुर्वेदीय चिकित्सेनुसार ज्या विकारात तुळशीचा किंवा बेलाचा उपयोग त्यांच्या मूळ स्वरूपात केला जातो, त्याच विकारात त्यांच्या एवजी त्यांच्या सूक्ष्म औषधांचा उपयोग करावयाचा.

दवा हे पुरानी, पुस्तोने भी मानी।
नया रूप लेकर ओर असरदार बनी।

या नव्या रूपात औषधीचा प्रभाव आणि उपयुक्तता कितीतरी वाढते. ही औषधे ‘सॅन्ड्रिय’ आणि ‘सोम्य’ असल्याने शरीरात सहज शोषली जातात. त्यांचे Side-effects किंवा Reactions इत्यादी कोणतेही दुष्परिणाम होत नाहीत-ती विशेष ‘सुपरिणामी’ आहेत. ती घेण्यास आणि (प्रवास इत्यादि) कोठेही नेण्यास ‘सुलभही’ आहेत. इतके असून शिवाय ‘स्वदेशी, आणि ‘स्वस्त !’ आपल्या देशातील अगदी खेड्यापाड्यातील लोकांनाही वापरण्यातकी ‘सोपी’ आहेत आणि आजच्या धावपळीच्या, धाईगदीच्या काळात शहरी माणसालाही ही ‘सुटसुटीत’ औषधे आवश्यक आहे.

ही औषधे घेण्याची पद्धतीही किती सोपी आहे ! माहितीपत्रकात दिल्यानुसार औषध निवडायचे आणि ५-६ गोळ्यांची एक मात्रा, याप्रमाणे ४ मात्रा दिवस-भरात तोंडात टाकून चघळायच्या. आपण अंथरुणास अगदी खिळून असू तर २० गोळ्या भांडेभर पाण्यात टाकून चमचा चमचा पाणी अर्ध्या तासाच्या अंतराने घ्यावयाचे. मात्र औषध चालू असताना, आजार वाढेल असे कुपय खाण्यापिण्यात टाळायला हवे.

‘आप अगर मरीज तो बने आपही डॉक्टर !’
आपणच आपले वैद्य बनण्यासाठी ‘प्रबोधन औषधिका’ च्या माहितीपुस्तिके-तील ही निवडक माहिती वाचाच तर आपण -

पडशावर तुळस : पडसे हा दिसावयास अत्यंत साधा परंतु अतिशय त्रासदायक व चिकट आजार. इंग्रजीमध्ये म्हण आहे की पडसे बरे होण्यासाठी निदान सात दिवस तरी लागतातच. पण तुळशीच्या सूक्ष्म औषधांबाबत असा अनुभव आहे की, कितीही भयंकर व जोरदार पडसे असले, ते कितीही वाहत असले तरी ते तुळशीच्या गोळ्यांनी त्वरित एक दिवसातच सुकते.

खोकल्यावर अडुलसा : ‘जोवर जगात अडुलसा आहे, तोपर्यंत कोणताही स्वसनविकार झालेल्या रूग्णांना निराश होण्याचे कारण नाही’ असे एक संस्कृत वचन आहे. सर्दीपडशातील भयंकर शिंका अडुलशाने थांबतात. तीव्र खोकल्यात छातीत दाटलेला कफ तसेच डांग्या खोकल्यातील उबळीसुद्धा अडुलशाने कमी

होतात. घसा बसण, ब्राँकाइटिस, न्यूमोनिया, अथवा या गंभीर विकारातही अडुल-शाचा निश्चित गुण येतो

याशिवाय भाजलेल्या लवंगांची पूड मधातून घेणे, विड्याच्या पानांचा रस चघळणे, ज्येष्ठमाघाची कांडो तोंडात धरणे इत्यादी घरगुती उपायही खोकल्यासाठी योजावेत.

जंतावर वावडिंग : पुष्कळांना लहान मुलांना जंत होतात, मग ती किरकिर, चिडचिड करतात, दात खातात. नाक खाजवतात, ओपेत दचकतात, भूक अजिबात लागत नाही किंवा खूप भूक लागते, जेवूनही समाधान होत नाही, लघवी तांबडी किंवा पिवळी होते, ताप येतो. अशा वेळी वावडिंगाच्या गोळ्या काही दिवस नियमाने अवश्य घ्याव्यात.

काही मुलांची ‘हातापायांच्या काड्या व पोटा वाड्या’ अशी स्थिती बनते, खाल्ले अंगी लागत नाही, त्यांना वावडिंग आणि अनंतमूळ यांच्या गोळ्या दिल्यास ती लवकरच सुधारतात.

जुलाबावर बॅल : वारंवार शोचास होत असेल तर बेलफळाचे सरबत आणि तसेच बेलाच्या सूक्ष्म गोळ्या अत्यंत गुणकारी आहेत.

आमांसावर कुडा : प्राचीन काळापासून कुडा आवेवर उपयुक्त ठरलेला आहे. कुडाच्या गोळ्यांनी अवेतील छेळेष्मा व रक्त यांचे प्रमाण कमी करी होत जाते. पोटात मुरडणे थांबते. आव समूळ नाहीशी होते. (पुढील पानावर)

विश्वव्यापी कालगणना

(मागील पानावरून चालू)

Annual म्हणजे वार्षिक. यात ‘अव’ हा वार्षिक अशा अर्थाचा धातू योरोपीय भाषात रुढ होण्याचे कारण त्या प्रांतातील हिंदु-शासनात वर्षारंभी अन्नपूर्णची पूजा करीत. म्हणून अन्नपूर्णची (पूजा) अशा अर्थाने Annual हा शब्द रुढ झाला.

अशा तऱ्हेने एका क्षणापासून वर्षपर्यंतची यच्चयावत् सर्व कालगणना प्राचीन हिंदुप्रथेप्रमाणे आजही जगभर रुढ असल्याचे दिसले.

एवढेच नव्हे तर युरोपमध्ये रात्री १२ वाजल्यापासून दिवसाचे तासगणन करतात ते तेथील कृष्णपूजेच्या महत्त्वामुळे. राक्षसी अत्याचारांच्या युगातून एका नव्या सुखी युगाचा प्रातःकाल झाला असे समजून कृष्णजन्माच्या मध्यरात्रीच्या ठोक्यापासून युरोपखंडात नवप्रभाताची सुरवात मानतात.

तसेच a. m. म्हणजे ante meridian अर्थात माध्याह्नापूर्वीचा काळ समजतात व p. m. म्हणजे post meridian हा मध्याह्नानंतरचा काळ समजतात ante meridian म्हणजे ‘ख - रेवेंच्या अलिकडे व post meridian म्हणजे ‘ख-रेवेंच्या पलिकडे’ असा अर्थ होतो पण ख-रेवेंच्या अलिकडे-पलिकडे जाणारा कोण ? हे कोडे a. m. व p. m. ह्या योरोपीय विवरणात काही उलगडत नाही, उलट आमचे म्हणणे असे आहे की a. m. व p. m. ही संस्कृत आद्याक्षरे असून त्यांच्यावरून ‘आरोहणम् मार्तंडस्य’ (a. m.) व ‘पतनम् मार्तंडस्य’ (p. m.) हे संस्कृत अर्थ अभिप्रेत आहेत. माध्याह्नापर्यंत सूर्य ख-रेवेंपर्यंत वरवर चढताना दिसतो म्हणून ‘आरोहणम् मार्तंडस्य’ (म्हणजे a. m.) व माध्याह्नानंतर सूर्य ख-बिह्वापासून क्षितिजाकड खालीखाली येताना दिसतो म्हणून माध्याह्नानंतरच्या काळास p. m. (पतनम् मार्तंडस्य) म्हणतात.

अशा तऱ्हेने आजतागायत जगभर प्रचलित असलेल्या कालगणनेकडे जरी दृष्टिक्षेप केला तरी कृत्पूर्व काळी लक्षावधी वर्षे संबध विश्वात हिंदु शासन व हिंदु शिक्षण होते याबद्दल शंका उरत नाही. तरी हा इतिहास शिकवला जात नाही, तो शिकवला जाणे आवश्यक आहे.

**SHREE GANESH
PAPER COMPANY**

493, Shaniwar Peth,
POONA - 411 030.

Stockists of All Varieties of
Paper, Boards & Stationery Suppliers
to all Educational Institutions of
Reputation.

Phone : 470149

With Best Compliments from :

**PARASHURAM
PROCESS**

OFF-SET PRINTERS

16 A, SHIVAJINAGAR, PUNE-5.

Phone : 53855